

Historia pisana ludzkim losem

Powtórzyłbym własne życie (2)

Ma sto lat! Urodził się, mieszka i chce tu spocząć na zawsze — w Nowym Sączu.

Bunt duszy zrodził we mnie wolę czynu

Jako komisarz dla bractw górniczych robiłem wiele, aby polska Śląska stawała się rzeczywistością.

12 maja 1926 r. — ZAMACH STANU

To był dzień urodzin mojej żony. Miły nastrój zburzyła sensacyjna wiadomość o dokonaniu przez Józefa Piłsudskiego zamachu stanu.

Lektury

Ochotnicka droga historii

Wielu miejscowości starostwa wiodnie „Ochotnica”. Przywilej lokacyjny tej wsi wystawiony na nazwisko Dawida Wołocha w kancelarii królewskiej dnia 20 marca 1416 r.

No i doczekalem sie. Volksbund zlozil do Ligi Narodow zalazenie na mnie, zarzucajac mi naruszenie konwencji genewskiej i domagajac sie dyscyplinarnego ukarania mnie.

Cisza przed burza

Volksbund, czyli organizacja mniejszosci niemieckiej, przez jakis czas dawala mi spokój. Cisza ta byla kamouflazem.

Wolksbund weszyl, podpatrywajac zycie dzialaczy slaskich, gromadzil materialy na stonsunkow polsko-niemieckich, a czynil to nader skrupulatnie.

Lektury

Ochotnicka droga historii

wieczne posiadanie przez Dawida Wołocha. Miał on wolne prawo polowania i łowienia zwierząt dzikich w Ochotnicy, ale czwarta część zwoleń zwierzyńca miał oddać albo królowi albo królewskiemu staroście w Czorsztynie.

Karzać mnie ukarano naród polski

Volksbund częściowo zwyciężył. Niemcy na Górnym Śląsku triumfowali. Zawiadomieniem odpowiednim ministerstwa, że podaje się do dymisji i rezygnuje z wszystkich moich funkcji.

Smutna sprawa

W dniu 21 lipca zmarł w Jasle mój ojciec. Rodzina niezwłocznie wysłała do Krakowa dwa telegramy. Telegram nadany w Jasle o godz. 13.00 dotarł do mnie dopiero następnego dnia.

Ułatwienia?

Niedawno Wasza „Gazeta” zamieściła wywiad z dyrektorem przedstawicielstwa czeskosłowackiego biura podróży „Čedok” w Warszawie.

Szpalka Czytelników

Polse nie chciał zarobić na wyjazdach do Czechosłowacji? ZYGMUNT OLSZEWSKI Kraków, ul. Warmińska 10/21

Nabici w butelkę

W pawilonie spożywczym na osiedlu Bronowice Nowe przez długi czas funkcjonował punkt skupu opakowań szklanych.

Afera niewyżytych działaczy?

W interesującym artykule pt. „O hotelu - dusicielu raz jeszcze” (G.K. z dnia 2 VIII 1988, nr 179/12278) została popelniona nieścisłość.

Marian Cichoń

Właśnie wróciłem do Katowic. Za dwa tygodnie wezwał mnie minister spraw zagranicznych A. Zaleski.

Ułatwienia?

Niedawno Wasza „Gazeta” zamieściła wywiad z dyrektorem przedstawicielstwa czeskosłowackiego biura podróży „Čedok” w Warszawie.

Śladem naszych publikacji

W odpowiedzi p. O. Donimirskiemu Artykuł mój „Sposoby ratowania Krakowa” („GK” z 30.06) spotkał się z repliką p. O. Donimirskiego.

Pracowanie:

ANNA SIBISTOWICZ

Advertisement for 'mordercy przyszli noca' featuring a stylized illustration of a man and a woman.

Sowa i Grossman poszli na — jak to określili — penetrację terenu, na dworcze zostały Rzdzieckiewicz, Pacierz i Nowosiławski.

— Dokładnie przyjrzałam się willi. Był to ładny, elegancki dom, jednopiętrowy, ze starannie utrzymanym ogrodem.

— Tu żyją najbogatsi ludzie mojego miasta — objaśnia pokazując kolejno mijane wille.

— Nie trzeba dobrze znać Krakowa, by przyznać rację Andrzeja Nowosiławskiemu, gdy mówi o majętności mieszczaków Woli Justowskiej.

— Wyjeżdżamy z tego pieprzonego, galicyjskiego grajdoła — mówi.

— Wtedy właśnie niespodziewanie dla nich wszystkich przyjdzie im usłyszeć od Andrzeja Nowosiławskiego niezwykłą propozycję.

— Zabić moje ojca — mówi przerażająco sennie i przerażająco serio.

— Pukałam lub dzwoniłam do drzwi wybranego domu — wyjaśnia Sowa — chcąc sprawdzić czy ktoś jest w

środku. Znowu jednak nie mieliśmy szczęścia. Bo albo w wytypowanym przez nas domu ktoś był, albo gdy nikogo nie było to odbywały się psy, z którymi raczej nie chcieliśmy zadzierać.

— Wyjeżdżamy z tego pieprzonego, galicyjskiego grajdoła — mówi.

— Wtedy właśnie niespodziewanie dla nich wszystkich przyjdzie im usłyszeć od Andrzeja Nowosiławskiego niezwykłą propozycję.

— Zabić moje ojca — mówi przerażająco sennie i przerażająco serio.

— Wtedy właśnie niespodziewanie dla nich wszystkich przyjdzie im usłyszeć od Andrzeja Nowosiławskiego niezwykłą propozycję.

— Zabić moje ojca — mówi przerażająco sennie i przerażająco serio.

— Wyjeżdżamy z tego pieprzonego, galicyjskiego grajdoła — mówi.

— Wtedy właśnie niespodziewanie dla nich wszystkich przyjdzie im usłyszeć od Andrzeja Nowosiławskiego niezwykłą propozycję.

— To też go będzie trzeba zabić. Studuje prawo. Mogłoby być niebezpiecznym świadkiem.

— Czyli mamy już dwa trupy — trzeźwo stwierdza Grossman.

— Może wszystko skończy się na jednym. Tylko na moim ojcu.

— A trzeba go zabić? Nie wystarczy tylko okraść? — naiwnie pyta Beata Sowa.

— Nie wystarczy — irytuje się Nowosiławski. — Stary musi umrzeć. Bez jego śmierci cała robota nie ma najmniejszego sensu.

— Coś taki na niego zawzięty? — interesuje się Rzdzieckiewicz.

— Mam swoje powody — styszy w odpowiedź.

— Może się mieć, ale jaki my mamy powód by zabić? — pyta Grossman.

